

henholdsvis fælles og ensidige erklæringer, afgivet af konventionens parter.

Det bemærkes, at Danmark desuden skal ratificere følgende to — endnu ikke under tegnede — interne aftaler, som skal indgå af EFs medlemslande indbyrdes:

1. Intern finansiel aftale vedrørende forvaltningen af Fællesskabets bistand.

Aftalen fastlægger især beslutningsprocessen i forbindelse med EFs stillingtagen til finansieringen af projekter. Endvidere fastlægges kompetencefordelingen mellem Kommissionen og Den europæiske Investeringsbank samt visse regler i forbindelse med råvareindtægtsstabiliseringsordningens administration.

2. Intern aftale vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes og de fremgangsmåder, der skal følges ved anvendelse af EØF/AVS-konventionen.

Aftalen vedrører procedurer til fastlæggelse af den fælles EF-holdning i konventionens fælles organer.

Disse to aftaler, som endnu ikke er færdigforhandlede, skal ratificeres. Ifølge aftalernes indhold er indhentelse af folketingets samtykke ikke fornøden, men såfremt teksterne måtte foreligge før folketinget har afsluttet behandlingen af konventionsteksten m.v., vil de blive tilstillet det pågældende folketingsudvalg til orientering.

V. De enkelte afsnit i konventionen har følgende hovedindhold:

Afsnit I indeholder reglerne om samhandelen. Princippet er, at EF yder AVS-landene frihed for told og kvantitative restriktioner for samtlige deres eksportvarer med undtagelse af varer under EFs fælles landbrugsordninger. For sidstnævnte varegruppe sikrer EF AVS-landene særlige ordninger, som i almindelighed stiller AVS-landene gunstigere end andre tredielande. AVS-landene er derimod ikke forpligtede til på deres side at yde importen fra EF tilsvarende fordele, men skal blot behandle EF lige så godt som det mest begunstigede industriland samt undlade at diskriminere mellem EFs medlemslande indbyrdes. Dette gælder såvel med hensyn til AVS-landenes import som eksport.

Konventionsteksten imødekommer således det danske synspunkt, at udviklingslan-

dene ikke bør pålægges at yde såkaldte „omvendte præferencer“, dels fordi sådanne vil kunne vanskeliggøre etableringen af nye produktionsgrene i udviklingslandene og dels fordi de fleste udviklingslandes statsfinanser er stærkt afhængige af toldindtægter. Yaoundé-konventionen indebar omvendte præferencer på en række områder.

Under forhandlingerne om landbrugsindrømmelser til AVS-landene fremsatte EF en erklæring, hvorefter der først bliver indrømmet toldfrihed for afskårne blomster og snitgrønt (pos. 06.03 og 06.04), når der i EF — senest 31. december 1975 — er blevet indført en fælles importordning for disse varer, som sikrer overholdelsen af en rimelig prisdisciplin på EFs marked. Baggrunden er især hensyn til dansk gartnerierhverv, som efter Danmarks indtræden i EF har påbegyndt en produktionsomlægning fra grønsager til blomster, og som har betydelig eksport af snitgrønt til det tyske marked.

Afsnittet indeholder endvidere en sikkerhedsklausul samt regler om konsultationer og endelig regler om handelsfremmende foranstaltninger.

Afsnit II indeholder regler om en ordning til stabilisering af AVS-landenes indtægter fra eksport af visse, nærmere angivne råvarer. Ordningen har til formål at afbøde de skadelige virkninger på landenes økonomiske planlægning og udvikling af svingende råvareindtægter. Såfremt et land er afhængigt af eksportindtægterne fra en bestemt vare, og såfremt landets indtægter fra eksport til EF af denne vare i et givet år falder en given procent under gennemsnittet af indtægterne for samme vare i de forudgående fire år, skal landet i princippet have udbetalt differencen. Ordningen garanterer således ikke priser på et bestemt niveau og griber ikke ind i markedsmekanismen, men tilsigter alene igennem en finansiel bistand at stabilisere indtægterne. Stabiliseringsfonden (2.715 mill. kr.) er i princippet revolverende, idet midlerne skal tilbagebetales, såfremt indtægterne fra den pågældende eksport stiger som følge af en prisstigning. Undtaget fra tilbagebetaling er imidlertid de 24 dårligst stillede AVS-lande. Ordningen er en nykøbelse i forholdet mellem udviklingslande og industrilande i det hele taget.

Afsnit III indeholder regler om industrielt samarbejde. Hovedsigtet er at lette vil-